

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: OT/125/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722010545
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Štubniaková Kochanová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2025:6722010545.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou JUDr. Zuzanou Štubniakovou Kochanovou v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, stíhaného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. Zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.06.2025 vo Zvolene, takto

rozhodol:

Obžalovaný

A. B. nar. XX.XX.XXXX vo Zvolene, trvale bytom C. XXX, občan SR

je vinný,

že

dňa 24.09.2022 v čase o 22:55 hod. viedol ako vodič po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov vozidlo zn. D. C., ev. č. E. v obci Stožok po miestnej komunikácii v smere od futbalového ihriska do miesta trvalého bydliska, pričom bol pred bytovým domom č. XXX zastavený a kontrolovaný hliadkou OC DaŠK KDI KRPZ Banská Bystrica a počas tejto kontroly bol okrem iného vyzvaný na podrobenie sa dychovej skúške, ktorú neodmietol a tejto sa dobrovoľne podrobil, pričom prístrojom Alcotest 7510, ev. F. mu bola dňa 24.09.2022 v čase o 23:00 hod. nameraná hodnota 0,71 mg/l alkoholu v dychu, pri opakovanej dychovej skúške toho istého dňa v čase o 23:19 hod. mu bola nameraná hodnota 0,78 mg/l alkoholu v dychu a toho istého dňa v čase o 23:42 mu bola nameraná hodnota 0,49 mg/l alkoholu v dychu,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona (účinného do 05.08.2024) s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona na peňažný trest vo výške 1000,- € /tisíc/ eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona, pre prípad že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zamarený, súd ukladá náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. f/ Tr. zákona, súd obžalovanému ukladá aj trest zákazu činnosti viesť akýkoľvek druh motorového vozidla v trvaní 4 (štyroch) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal pod č. 1Pv 371/22/6611-4 dňa 26.09.2022 na Okresný súd Zvolen obžalobu na A. B. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe.

Súd rozhodol pôvodne vo veci rozsudkom zo dňa 24.04.2023, ktorým uznal obžalovaného za vinného a uložil mu peňažný trest vo výmere 1.000,-Eur a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 5 rokov a 7 mesiacov.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 3To/67/2023 zo dňa 16.08.2023 na odvolanie obžalovaného rozsudok Okresného súdu Zvolen zrušil v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, aby sa súd prípadne aj nariadením znaleckého dokazovania vysporiadal s otázkou správnosti výsledkov vykonaných dychových skúšok a biologicky možnej rýchlosti odbúravania alkoholu v krvi obžalovaného medzi druhou a treťou dychovou skúškou.

Súd vo veci následne nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo. Znalec (Znalecká lekárska organizácia, s.r.o.) vo svojom znaleckom posudku č. 81/2024 uviedol, že u obžalovaného je rozdiel medzi prvou a druhou dychovou skúškou primeraný a je zjavné, že v čase vedenia motorového vozidla, resp. po zastavení vodiča a vykonaní prvej a druhej skúšky bol jednoznačne pod vplyvom alkoholu (s koncentráciou alkoholu v krvi vyššou ako 1.00 g/kg) a to v ľahkom až stredne ťažkom stupni opitosti a teda, že nebol spôsobilý bezpečne viesť motorové vozidlo. Ďalej uviedol, že v priebehu alkoholemieckej krivky môže dôjsť k tzv. difúznemu strhnutiu (etanolový bolusový šok) a to po požití koncentrovaného alkoholického nápoja vo väčšom množstve naraz a nalačno. Rovnako vracanie a vypitie veľkého množstva nealkoholického nápoja môže na základe difúzneho gradientu spôsobiť presun etanolu do gastrointestinálneho traktu. Existuje „swift-increase“ fenomén, ktorý znamená zrýchlenie odbúravania etanolu po akútne vyššej dávke, pričom uvedený jav je vysvetľovaný stresovým vyplavovaním katecholamínov (adrenalinu). Je teda biologicky možné, aby za určitých podmienok bol odmeraný rozdiel koncentrácií etanolu v dychu obžalovaného medzi druhou a treťou dychovou skúškou.

K obsahu znaleckého posudku bol na hlavnom pojednávaní vypočutý A. A. G. H., E., A., ktorý uviedol, že trvá na záveroch znaleckého posudku. Ďalej uviedol, že z výpovedí obžalovaného nebolo možné vykonať bilančný prepočet a to na základe toho, že neudal množstvo, druh alkoholického nápoja, koncentráciu požitého alkoholu, ani ostatné údaje k bilančnému prepočtu potrebné. Udal, že nebude vypovedať, lebo je pod vplyvom alkoholu. Z vágneho vyjadrenia obžalovaného o požití prípitku vyplýva, že požitie štandardnej dávky, čo je cca 15,6 g čistého alkoholu môže navodiť koncentráciu etanolu v krvi u muža priemernej telesnej konštitúcie maximálne 0,3 g/kg. V danom prípade je veľmi nepravdepodobné, že obžalovaný požil jeden prípitok. Rovnako v jeho vyjadrení absentoval druh, či išlo o víno, destilát alebo domáci destilát koncentrovanejšieho charakteru. V prípade požitého alkoholického nápoja je koncentrácia a stav žalúdka resp. jeho naplnenie potravou veľmi dôležitá z hľadiska dynamiky vstrebávania etanolu z tráviacej rúry do krvi. Vo všeobecnosti platí, že za jednu minútu dochádza k vstrebávaniu cca 1 gramu požitého alkoholu. Táto rýchlosť sa môže meniť v prípade vysoko koncentrovaných nápojov požitých nalačno. V danom prípade absentoval časový údaj, kedy presne obžalovaný požil prípitok alebo posledný prípitok. V prípade obžalovaného bola vykonaná následná, teda druhá dychová skúška 19 min. po prvej. Preto prípadná možnosť interferencie zvyškového obsahu v dutine ústnej s výsledkom dychovej analýzy sa javí byť nepravdepodobná. V prípade hyperventilácie, čo je stav prehlbeného a frekvenčne zrýchleného dýchania možno po istú dobu tiež detekovať falošne nižšiu koncentráciu etanolu v dychu. V prípade požitia väčšieho množstva vody alebo iného izotonického nealkoholického nápoja dôjde k jej rýchlemu vstrebaniu do krvi a reálne po istý čas aj k zníženiu koncentrácie alkoholu v krvi. Uvedené však trvá iba do vtedy kým nedôjde k redistribúcii tekutín medzi tekutými zložkami a na proteín bohatými tkanivami, hlavne svalmi a znovu je navodený rovnovážny stav.

K stanovisku obžalovaného k znaleckému posudku znalec uviedol, že tento v prvej časti cituje odbornú literatúru a v ďalšej časti sa vyjadruje ku konkrétnemu poklesu v prípade difúzneho strhnutia, pričom namieťa, že pokles o 0,61 promile za 23 minút je v rozpore s literárnymi údajmi, ktoré pripúšťajú 0,36 g/kg/hodina, preto považuje znalecký posudok za zmätočný a nepreskúmateľný. V ďalšej časti sa vyjadruje k prepočítaciemu koeficientu, ktorý sa v SR používa v hodnote 2100. Samotný pomer 2100 favorizuje delikventa v porovnaní s inými krajinami kde sa na prepočet používa koeficient 2300-2400, čo znamená, že výsledok dychovej analýzy sa násobí vyšším číslom. Ďalej spochybňuje metodiku detekcie alkoholu vo vydychovanom vzduchu. K vyššie uvedenému stanovisku obžalovaného znalec následne uviedol, že na rozdiel od literatúry nové stanoviská súdnolekárskej spoločnosti hovoria o nespôsobilosti bezpečne viesť motorové vozidlo, teda z pohľadu práva o stave vylučujúcom spôsobilosť už od hodnoty 0,8 g/kg, t.j. promile. Tiež uviedol, že aj pri spochybnení prvých dvoch dychových skúšok resp. ich správnosti by u obžalovaného pri prepočte z tretej najnižšej nameranej hodnoty v zmysle zásady in dubio pro reo bola koncentrácia etanolu v krvi prepočítaná na čas spáchania skutku vyššia ako jedno promile, teda 1 g/kg.

Na ďalšie otázky na hlavnom pojednávaní uviedol, že okrem vypitia veľkého množstva nealkoholického nápoja, prípadne zvracania aj zmeny ventilácie môžu porušiť rovnovážny stav medzi koncentráciou etanolu v krvi a vzduchu v pľúcnych mechúrikoch a teda aj vydychovaného vzduchu. V prípade dvoch fenoménov, ktoré sú uvádzané a to difúzne strnutie a swift-increase fenoménu ide principiálne o iný spôsob ovplyvnenia alkoholémie. Swift-increase fenomén je v teoretickej rovine vysvetľovaný náhlymi hormonálnymi zmenami v súvislosti s akútnym vylučovaním stresových hormónov najmä adrenalinu. Fenomén difúzneho strnutia môže byť navodený prijatím vysokej koncentrácie resp. vysokého množstva absolútneho alkoholu a to rádovo až v gramoch na kg hmotnosti. Štandardná dávka je 15,6 g čistého etanolu. Táto sa vyskytuje v približne 2 dcl bieleho vína, 0,5 litra 12° piva alebo pol deci destilátu o koncentráciu 40 percent. Pokiaľ by sa jednalo o 40 % destilát tak by bolo potrebné dosiahnuť minimálne 7 krát pol deci takéhoto nápoja, pričom ak by obžalovaný požil týchto 7 poldeci pred jazdou, je možné, aby mu bolo nameraných počas prvej dychovej skúšky 0,71 mg/l. Po požití jedného poldeci destilátu je hodnota alkoholu v krvi 0,2 až 0,3 mg/l. Pokiaľ ide o swift-increase fenomén uvedené nie je možné uviesť, pretože sa riadi interindividuálnou a intraindividuálnou variabilitou, pričom swift-increase fenoménu dochádza pomerne krátko po vstrebaní, okolo plato chvíľky, kým nezačne znovu klesať. Pokiaľ ide o difúzne strnutie a odborná literatúra uvádza hodnotu poklesu 0,36 g/kg za hodinu, tieto údaje v odbornej literatúre je potrebné brať s rezervou. Pokiaľ by bol obžalovaný vo vstrebávacej fáze pri prvej a druhej dychovej skúške nebol by pri tretej dychovej skúške vo vylučovacej fáze, ale bol by skôr vo fáze plato. Ak by bol vo vstrebávacej fáze pri prvej a druhej dychovej skúške, tak by nástup vylučovacej fázy nastúpil neskôr a teda aj diskrepancia výsledku tretej dychovej skúšky by bola ešte výraznejšia.

Obžalovaný A. B. vo vzťahu ku skutku, ktorý mu je v obžalobe kladený za vinu, na hlavnom pojednávaní uviedol, že v deň skutku bol na synovom hokejovom zápase a po zápase sa zastavil na futbalovom štadióne v Bowlingu, kde si dali aj prípitok, lebo synov zápas bol úspešný, nedostal žiadny gól. Následne mu volali, že otcovi sa priťažilo a ako najlepšie riešenie videl ísť autom k bytovke, kde býva, pričom chcel, aby ho dcéra, ktorá býva o poschodie vyššie ho zaviezla za otcom. Mohla to byť vzdialenosť cca 150-200 metrov. Uvedené riešil týmto spôsobom z dôvodu, že aj v minulosti sa im viackrát stalo, že sanitka prišla k otcovi neskoro alebo vôbec neprišla. Uviedol, že vozí otca na rôzne vyšetrenia a v tej chvíli sa mu to zdalo ako najlepšie riešenie, nakoľko sa bál otca. Následne využil svoje právo vo veci ďalej nevyvovedať z dôvodu, že má zlé skúsenosti z minulosti, kde ako svedok vypovedal vo veci pokusu o znásilnenie dcéry a výpovede sa nakoniec obrátili proti nim.

Svedok A. I. uviedol, že obžalovaného si pamätá, zastavovali ho v obci Stožok, dával mu fúkať, zdá sa mu, že mu nesvietilo jedno svetlo.

Svedkyňa I. B. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je dcérou obžalovaného. Má vedomosť, že otca zobrala polícia. Vtedy chcel ísť zo štadióna za ňou, chcel aby ho odviezla za starkým. Vtedy, keď jej volal už spala. Ďalej uviedla, že starkému bolo vtedy horšie ako mu býva, starká bola z toho vystresovaná. Stáva sa, že sanitka nepríde hneď, ale niekedy až za dve hodiny. Tiež uviedla, že otec má problémy s kolenami, chodí skoro stále na aute, dlho športoval a má opotrebované chrupavky a má tiež dlhotrvajúci problém s krížami.

Svedok A. E. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa s obžalovaným stretol po skutku. V práci mu vtedy uviedol čo sa stalo a že sa ponáhlal, že s otcom bolo zle, išiel pre dcéru. Keďže má zdravotné problémy

tak išiel autom, nemyslel, že by mohol toľko nafúkať. Aj z roboty sa už viackrát ponáhal za otcom a ja mám vedomosť o tom, že majú jeho rodičia problémy. Podľa jeho názoru by cesta obžalovaného za otcom trvala aj 15 minút, keďže ledva chodí.

Svedok E. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný pracuje u nich ako výkonný riaditeľ vo fabrike v Hnúšti. Po skutku mu obžalovaný uviedol, že bol na bowlingu a na zápase so synom, keď mu mama zavolała, že musí ísť za otcom. Vtedy nasadol do auta a prešiel krátky úsek do miesta bydliska. Chcel ísť za dcérou ale zastavila ho hliadka. Má vedomosť, že sa otcovi obžalovaného viackrát aj v minulosti volala sanitka a často musel utekať ku otcovi z práce. Ďalej uviedol, že obžalovaný je výrobným riaditeľom, na starosti má výrobné oddelenie, kde pracuje 14 ľudí, jedná sa o strojársku výrobu. V súčasnosti ho vozí do práce dcéra, čo je dosť náročné, aby sa takto každý deň dostavoval z miesta bydliska do Hnúšte. Ak by takéto obmedzenie malo trvať dlhšie, čo sa týka dochádzky do práce, bolo by to náročné. Má vedomosť, že obžalovaný má zdravotné problémy s kolenami.

Podľa § 269 Tr. poriadku sa súd oboznámil aj s listinnými dôkazmi, a to dychové skúšky (čl. 32-33), evidenčná karta vodiča (čl. 39-45), register trestov (čl. 53), čestné vyhlásenie (čl. 98), rozsudok Okresného súdu Zvolen (čl. 70-72), vyhlásenia mládežníckych organizácií (čl. 115-117).

Súd na základe takto vykonaného dokazovania mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania uvedeného v skutkovej vete rozsudku a konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, keďže z vykonaného dokazovania a to aj z výsluchu obžalovaného, svedkov, záverov znaleckého dokazovania a listinných dôkazov je zrejmé, že obžalovaný pod vplyvom alkoholu vykonával činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Uvedené je nepochybne zrejmé z nameraných hodnôt alkoholu v dychu dňa 24.09.2022 o 23:00 hod., kedy mu bola nameraná hodnota 0,71 mg/l alkoholu v dychu a v čase o 23:19 hod. kedy mu bola nameraná hodnota 0,78 mg/l alkoholu v dychu.

Obžalovaný už v podanom odvolaní namietal zistené hodnoty alkoholu v dychu a to najmä v súvislosti s možným odbúraním alkoholu v krvi medzi druhou a treťou dychovou skúškou, pričom k uvedenej argumentácii pripojil závery uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/117/2018 zo dňa 11.03.2019. V súlade so závermi Krajského súdu v Banskej Bystrici ako odvolacieho súdu, súd vo veci vykonal aj znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, z ktorého záverov jednoznačne vyplynulo, že u obžalovaného je rozdiel medzi prvou a druhou dychovou skúškou primeraný a je zjavné, že v čase vedenia motorového vozidla, resp. po zastavení vodiča a vykonaní prvej a druhej skúšky bol jednoznačne pod vplyvom alkoholu (s koncentráciou alkoholu v krvi vyššou ako 1.00 g/kg) a to v ľahkom až stredne ťažkom stupni opitosti a teda, že nebol spôsobilý bezpečne viesť motorové vozidlo. Znalec v súvislosti s namietanou rýchlosťou odbúravanja alkoholu v krvi u obžalovaného, ktorá nastala u neho medzi druhou a treťou dychovou skúškou na vysvetlenie uviedol, že v priebehu alkoholemickkej krivky môže dôjsť k tzv. difúznemu strhnutiu (etanolový bolusový šok) a to po požití koncentrovaného alkoholického nápoja vo väčšom množstve naraz a nalačno. Rovnako vracanie a vypitie veľkého množstva nealkoholického nápoja môže na základe difúzneho gradientu spôsobiť presun etanolu do gastrointestinálneho traktu. Do úvahy tiež pripadá aj „swift-increase“ fenomén, ktorý znamená zrýchlenie odbúravanja etanolu po akútne vyššej dávke, pričom uvedený jav je vysvetľovaný stresovým vyplavovaním katecholamínov (adrenalinu). Podstatnou skutočnosťou však je, že znalec na základe vyššie uvedeného jednoznačne uzavrel, že je biologicky možné, aby za určitých podmienok bol odmeraný uvedený rozdiel koncentrácií etanolu v dychu obžalovaného. Znalec na uvedených záverov zotrval aj na svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní, kedy tiež na doplňujúce otázky uviedol, že aj keď obžalovaný vo svojom výsluchu v prípravnom konaní ani na hlavnom pojednávaní neudal množstvo, druh alkoholického nápoja, koncentráciu požitého alkoholu, ani ostatné údaje k bilančnému prepočtu potrebné, z jeho vyjadrenia o požití prípitku však vyplýva, že je veľmi nepravdepodobné, že obžalovaný požil len jeden prípitok. Poukázal tiež na to, že aj pri spochybnení prvých dvoch dychových skúšok resp. ich správnosti by u obžalovaného pri prepočte z tretej najnižšej nameranej hodnoty bola koncentrácia etanolu v krvi prepočítaná na čas spáchania skutku vyššia ako jedno promile, teda 1 g/kg.

Súd v tejto súvislosti vo všeobecnosti uvádza, že obsah alkoholu vo vydychovanom vzduchu sa vyjadruje v jednotkách mg/l. Z medicínskeho hľadiska, ktoré je akceptované aj trestnoprávnou praxou,

schopnosť vodiča bezpečne viesť motorové vozidlo je nepriaznivo ovplyvnená, ak hladina alkoholu v jeho krvi dosiahne 0,4762 mg/l etanolu vo vzduchu, čo je hladina alkoholu v krvi 1,00 g/kg, teda jedno promile. Podľa lekárskej vedy žiaden - teda ani nadpriemerne disponovaný vodič motorového vozidla - nie je schopný pri tejto hladine alkoholu v krvi bezpečne viesť vozidlo. Správnosť výsledkov merania musí byť v závislosti od zistenej koncentrácie alkoholu overená prinajmenšom opakovaným meraním, čo v danom prípade aj nastalo a to v určenom časovom intervale, prípadne ďalšími dôkazmi preukazujúcimi, že meranie bolo vykonané v súlade s výrobcom dychového analyzátora stanoveným, resp. odporúčaným postupom, dodržanie ktorého eliminuje nežiaduci účinok ovplyvňujúcich faktorov a iných rušivých vplyvov.

Súd vo vzťahu k spáchaniu skutku a naplnenia všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky záverom uvádza, že z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že obžalovanému bola nameraná hodnota alkoholu v dychu dňa 24.09.2022 o 23:00 hod. 0,71 mg/l a v čase o 23:19 hod. mu bola nameraná hodnota 0,78 mg/l alkoholu v dychu, t.j. v oboch prípadoch sa jedná jednoznačne o hodnotu vysoko nad jedno promile alkoholu. Aj v prípade tretej dychovej skúšky, kedy bola obžalovanému nameraná hodnota alkoholu v dychu 0,49 mg/l podľa názoru súdu uvádzané rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/117/2018 sa týka skutkovo odlišnej situácie, keď podľa obsahu tohto rozhodnutia obe dychové skúšky boli vykonané v rozpore s návodom na použitie meracieho prístroja AlcoQuant 6020 plus, keď službukonajúci policajti nepoužili nové náustky na každé meranie, pričom podľa návodu sa jednoznačne vyžaduje použiť nový náustok pre každé meranie a zároveň v danej veci boli vykonané len dve dychové skúšky, pri ktorých boli namerané hodnoty alkoholu v dychu, ktorých rozdiel nezodpovedá hodinovému poklesu alkoholu v krvi človeka všeobecne uznávaného lekárskou vedou a súdnolekárskou praxou. V danej veci následne súd najmä vzhľadom na hraničné hodnoty koncentrácie alkoholu v krvi obžalovaného v čase spáchania skutku, s prihliadnutím na pochybnosť poklesu alkoholu medzi prvou a druhou dychovou skúškou nepovažoval za dostačujúcu argumentáciu znalca spočívajúcu v tvrdení, že pokles alkoholu v jednotlivých minútach hodinového intervalu môže mať strmšie klesajúci horizontálny priebeh a môže sa v priebehu hodiny pohybovať aj pri hraničných hodnotách, resp. že alkohol sa neodbúrava lineárne rovnako v každej minúte. Navyše v danej konkrétnej veci mali pochybnosti o to väčší a zásadnejší význam, že hranica 1,00 promile je hranicou medzi posúdením skutku ako trestného činu alebo priestupku.

V prípade obžalovaného však bola koncentrácia alkoholu v dychu aj v prípade tretej dychovej skúšky v hodnote 0,49 mg/l vyššia ako jedno promile, teda 1 g/kg, pričom táto hranica 1,00 promile je hranicou medzi posúdením skutku ako trestného činu alebo priestupku.

Súd nepovažoval konanie obžalovaného ani za konanie v stave krajnej núdze. Je pravdou, že obžalovaný predložil súdu čestné vyhlásenie svojej matky B. B., ktorá potvrdila zhoršenie zdravotného stavu manžela dňa 24.09.2022. Podľa názoru súdu však v prípade zhoršenia zdravotného stavu otca obžalovaného mohol obžalovaný využiť iné možnosti svojej dopravy do miesta bydliska otca obžalovaného, resp. otcovi privolať rýchlu zdravotnú pomoc bez toho, aby vedením motorového vozidla pod vplyvom alkoholu ohrozil iných účastníkov cestnej premávky. Je však tiež potrebné podotknúť, že súdu ani dodatočne nepreukázal, že otec obžalovaného v daný deň mal skutočne zdravotné problémy takého závažného charakteru, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrovanie, ani to, že by bola k nemu privolaná rýchla zdravotná služba.

Zároveň obžalovaný súdu nepredložil ani žiadne lekárske potvrdenia, ktoré by preukazovali jeho zdravotné problémy s pohyblivosťou, prípadne s chrbticou, na ktoré sa odvolával a ktoré by mu znemožňovali sa do miesta bydliska presunúť pešo, keďže ako uvádzal potreboval sa presunúť len na vzdialenosť cca 150 – 200 metrov.

Čo sa týka osoby obžalovaného, má 8 záznamov pre priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Navyše je potrebné zdôrazniť, že podľa evidenčnej karty vodiča mu už aj v minulosti bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov a to rozhodnutím dopravného inšpektorátu Detva v konaní sp. zn. ORP-130/DI-S-DT-2006 zo dňa 08.11.2006 z dôvodu nameraného alkoholu v dychu a rozhodnutím dopravného inšpektorátu Detva v konaní sp. zn. ORP-342/DI-SK-DT-2009 zo dňa 10.11.2009 mu bola tiež uložená sankcia zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá na dobu 5 mesiacov.

Zároveň bol obžalovaný už v minulosti súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/58/2011 zo dňa 26.10.2011 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený peňažný trest vo výške 300,-Eur a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu jedného roka.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pohľadujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok. Taktiež prihliadal na zásadu podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorej trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že primeraným trestom pre obžalovaného, aj vzhľadom na spôsob spáchania trestného činu, pohnútku, osobu obžalovaného a možnosti nápravy bude ukladanie peňažného trestu vo výške 1.000,-Eur, ktorý považoval za primeraný a dostačujúci. Zároveň však považoval za potrebné pôsobiť na neho okrem peňažného trestu aj trestom zákazu činnosti, kedy mu podľa § 61 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona ako aj za použitia ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. f) Tr. zákona ukladal trest zákazu činnosti viesť akýkoľvek druh motorového vozidla v trvaní štyri roky. Podľa § 61 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zákona, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, ktorý už bol za taký čin odsúdený uloží mu trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v odseku 2, t.j. vo výmere od 6 rokov 6 mesiacov až do 10 rokov.

Obžalovaný sa obdobného konania dopustil už aj v minulosti a to opakovane, kedy bol dvakrát postihnutý rozhodnutím dopravného inšpektorátu Detva a bola mu už ukladaná sankcia zákazu činnosti viesť akéhokoľvek motorové vozidlá, ale navyše na neho nemalo zrejme dostatočný vplyv ani rozhodnutie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/58/2011, ktorým bol odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona a bol mu ukladaný aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu jedného roka. Pri ukladaní trestu zákazu činnosti u obžalovaného pod dolnú hranicu trestnej sadzby však prihliadol na to, že obžalovaný je riadne zamestnaný, stará sa o po úmrtí otca o matku vo vyššom veku a zároveň sa aktívne angažuje vo viacerých športových mládežníckych kluboch, čo mal súd preukázané aj správami J. K. I. C., HC 07 Detva a C. E., o.z. (čl. 115-117). Tiež s prihliadnutím na pohnútku, ktorá viedla obžalovaného k spáchaniu trestného činu a to pomoc pri zdravotných problémoch jeho otca, hoci súd túto okolnosť nevyhodnotil ako okolnosť, ktorá by vylučovala protiprávnosť činu mal súd za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej Tr. zákonom bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na jeho nápravu postačí aj ukladanie trestu zákazu činnosti vo výmere 4 rokov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Zvolen do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, 2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),

- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307 ods. 1 písm. d), § 45 ods. 1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.